

<p>Pro Silva Bohemica, pobočný spolek České lesnické společnosti</p> <p>Ing. Milan Hron +420 608 88 55 25 predseda @prosilvabohemica.cz</p>	<p>1. <u>K § 2 písm. a)</u> Jedním ze zásadních cílů novely (jak uvádí důvodová zpráva) je snížení stavů spárkaté zvěře. Obecně je třeba lov zvěře považovat za nutné opatření k udržování přírodní rovnováhy mezi zvěří a prostředím, a tedy ekosystémovou službu. To je ostatně potvrzeno v § 3 odst. 1 („chovem zvěře se rozumějí ... cíle, zachování rovnováhy mezi stavy spárkaté zvěře a prostředím...“). Proto navrhuje, aby se tento fakt propsal i do definice myslivosti, např. takto doplněním zvýrazněného textu:</p> <p>a) myslivostí cílevědomá a regulovaná činnost vlastníků, nájemců, pachtýřů, mysliveckých spolků a jiných osob vykonávaná v souladu se zemědělským a lesnickým hospodařením, prováděná v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako přírodnímu bohatství, jejím životním podmínkám a dále vůči dalším stanoveným živočichům jako součásti ekosystému, která je vykonávána ve veřejném zájmu ve prospěch celé společnosti k ochraně a rozvoji přírody a udržování rovnováhy mezi zvěří a prostředím. Směřuje k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví,</p> <p>Připomínka je doporučující.</p>	<p>Neakceptováno. Finální podoba definice myslivosti je křehkým konsensem všech subjektů, které se podílely na přípravě návrhu novely zákona a zohledňuje veškeré aspekty myslivosti. Pro Silva Bohemica byl přítomen většině jednání prostřednictvím zástupců “sdružení” několika organizací (ASZ, SVOL), jak se opakovaně tyto organizace vyjadřovaly k přípravě novely zákona.</p> <p><u>Připomínku považujeme za věcně nevypořádanou a vyzýváme MZe k jejímu řešení</u></p> <p>Do procesu novelizace ZoM jsme byli připuštěni později než jiné subjekty (ASZ, SVOL, ČMMJ). Navíc nelze tvrdit, že jsme byli kterýmkoliv z výše uvedených subjektů zastupováni.</p> <p>Očekáváme spíše sdělení věcných, nikoli procesních argumentů, pro které není možné naši připomínku akceptovat, zejména s odkazem na § 3 odst. 1 ZoM.</p> <p>Pokud se do zákonné definice myslivosti vejde (jinak bohužel) rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků, pak tam nepochybně patří i zásadní a dosud evidentně opomíjený cíl mysliveckého hospodaření, který je navíc explicitně uveden v programovém prohlášení současné vlády – viz Programové prohlášení vlády Petra Fialy, str. 46 – „...<i>Posílíme pravomoci vlastníků půdy a hospodářů v organizaci honiteb. Včasné řešení problémů s přemnoženou zvěří či škůdci uchrání krajinu před většími škodami a ušetří veřejné peníze.</i>“</p>
---	---	---

		<p>Jsme přesvědčeni, že doplnění definice myslivosti je zcela zásadní pro vyjádření klíčové úlohy myslivosti (udržování rovnováhy) a bezprostředně souvisí s cílem i důvody novelizace ZoM.</p> <p>Deklarace udržování rovnováhy nemůže žádným způsobem narušit jakýkoli konsenzus subjektů, které se podílely na přípravě návrhu, snad s jedinou výjimkou – těch, kteří tuto klíčovou roli neuznávají a dlouhodobě nerespektují.</p>
	<p><u>2. K § 2 písm. b)</u> Tato pasáž vymezuje přírodní bohatství a evokuje tím představu něčeho, o co je třeba dbát a starat se o to. Do seznamu jsou ale vloženy jednak druhy zvěře, které by kvůli jejich minimálnímu výskytu a prakticky nulové škodlivosti a nízkému potenciálu přemnožení zvěří být neměly (lyska černá (<i>Fulica atra</i>) polák chocholačka (<i>Aythya fuligula</i>) a polák velký (<i>Aythya ferina</i>)), ale zároveň i druhy zvěře (sika Dybowského (<i>Cervus nippon dybowskii</i>), sika japonský (<i>Cervus nippon nippon</i>)), které sám návrh novely nepřímo v § 3 odst. 1 a odst. 3 považuje za problematické (v odst. 1 poskytuje podporu pouze geograficky původním druhům, v odst. 3 nestanovuje minimální stavy). Dále jsou zde uvedeny i další geograficky nepůvodní druhy. Zde se projevuje absence vymezení geograficky původních druhů (viz dále k § 3). Navrhujeme změnu, která napravit nekonzistentnost zákona takto:</p> <p>b) zvěří ~~jsou přírodní bohatství představované~~ volně žijícími jedinci těchto živočišných druhů: daněk skvrnitý (<i>Dama dama</i>), jelen evropský (<i>Cervus elaphus</i>), jelenec běloocasý (<i>Odocoileus virginianus</i>), jezevec lesní (<i>Meles meles</i>), kamzík horský (<i>Rupicapra rupicapra</i>), koza bezoárová (<i>Capra aegagrus</i>), králík divoký (<i>Oryctolagus cuniculus</i>), kuna lesní (<i>Martes martes</i>), kuna skalní (<i>Martes foina</i>), liška obecná (<i>Vulpes vulpes</i>), muflon (<i>Ovis</i></p>	<p>Neakceptováno.</p> <p>Úprava výčtu druhů zvěře byla stanovena po dohodě s Ministerstvem životního prostředí a podpořena vládní koalicí v rámci jednání ve formátu K10.</p> <p>Úprava rozdělení druhů dle původnosti není cílem novelizace zákona o myslivosti. O určení geograficky původních druhů živočichů se i mezi zoology vedou dlouhé diskuse, proto není vhodné druhy zvěře takto diferencovat. V myslivosti je tato otázka o to komplikovanější, jelikož geograficky nepůvodních druhů je v České republice celá řada, avšak některé jsou zde již od středověku, čímž si své místo v české krajině do jisté míry zcela zasloužily. Jiné geograficky původní druhy naopak v české krajině dlouhá staletí chyběly (zubr, pratur, divocí koně), avšak těžko lze tvrdit, že tyto druhy mají v české krajině jakési přednostní právo na úkor např. bažanta, kamzíka, muflona, či daňka. Ministerstvo zemědělství proto tuto hranici nehodlá stanovovat, neboť není relevantní. Veškerá zvěř je přírodním bohatstvím.</p>

	<p>musimon), prase divoké (<i>Sus scrofa</i>), sika Dybowského (<i>Cervus nippon dybowskii</i>), sika japonský (<i>Cervus nippon nippon</i>), srnec obecný (<i>Capreolus capreolus</i>), tchoř tmavý (<i>Mustela putorius</i>), zajíc polní (<i>Lepus europaeus</i>), bažant královský (<i>Syrnaticus reevesii</i>), bažant obecný (<i>Phasianus colchicus</i>), hrdlička zahradní (<i>Streptopelia decaocto</i>), holub hřivnáč (<i>Columba palumbus</i>), husa běločelá (<i>Anser albifrons</i>), husa polní (<i>Anser fabalis</i>), husa velká (<i>Anser anser</i>), kachna divoká (<i>Anas platyrhynchos</i>), krocán divoký (<i>Meleagris gallopavo</i>), ~~lyska černá (<i>Fulica atra</i>)~~, orebice horská (<i>Alectoris graeca</i>), perlička obecná (<i>Numida meleagris</i>), ~~polák chocholačka (<i>Aythya fuligula</i>)~~, ~~polák volký (<i>Aythya ferina</i>)~~, straka obecná (<i>Pica pica</i>), špaček obecný (<i>Sturnus vulgaris</i>), vrána obecná (<i>Corvus corone</i>),</p> <p>Přírodním bohatstvím jsou geograficky původní druhy zvěře. Geograficky původní druhy zvěře vymezí vyhláška.</p> <p>Připomínka je zásadní.</p>	<p><u>Připomínku považujeme za nepochopenou a věcně nevypořádanou. MZe vyzýváme k jejímu řešení.</u></p> <p>Zákon má vymezovat mantinely a být nástrojem k dosažení cílového stavu. Pokud je v tomto případě cílem co nejrychleji a nejučinněji snížit škody způsobené zvěří, měl by cílit na zvěř nejvíce přemnoženou, nejvíce škodící a nejproblematičtější, za kterou je bezesporu potřeba považovat jeleny sika.</p> <p><u>Křížení jelenů sika s jelenem evropským jeho problematičnost ještě výrazně umocňuje.</u></p> <p><u>Legislativní ukotvení volně žijících jelenů sika coby přírodní bohatství, představuje zásadní rozpor, který legalizuje likvidace genofondu geograficky původního jelena evropského.</u></p> <p>Zásada předvídatelnosti zákona, jeho srozumitelnosti a vnitřní bezrozpornosti přitom patří mezi základní principy právního státu, jak bylo opakovaně judikováno i Ústavním soudem ČR a měla by být respektována i při tvorbě nových právních předpisů (jak vyplývá z Legislativních pravidel vlády).</p> <p>Nelze na jedné straně usilovat o snížení stavů jelenů sika či umožnit a naivně očekávat jeho eradikaci (nestanovením minimálních stavů), a na straně druhé zákonem ukládat správním orgánům (sic!) činit opatření k jejich zachování v přírodě a považovat je za přírodní bohatství.</p> <p><u>Pokud tedy nelze vést potřebnou „hranici“ geografickou původností, necht' MZe navrhne lepší řešení, minimálně pro výskyt jelenů sika.</u></p> <p>To je zcela zásadní pro zachování genofondu jelena evropského, považovaného českou myslivostí dokonce za „královskou zvěř“.</p>
--	---	---

		Více o nebezpečí výskytu jelenů sika ve volné krajině např. světově uznávaný odborník na jelení zvěř Prof. Luděk Bartoš v pořadu České televize Tisíc let české myslivosti zde: odkaz
3. K § 3 odst. 1 Toto ustanovení požaduje po orgánech státní správy myslivosti „potřebná opatření“ k zachování <u>všech</u> druhů zvěře, tedy i těch, které sám návrh novely nepřimo v § 3 odst. 1 a odst. 3 považuje za problematické (v odst. 1 poskytuje podporu pouze geograficky původním druhům, v odst. 3 nestanovuje minimální stavy). Je to opět nekonzistentní požadavek ve vztahu k oběma zmíněným jelenům sika a dalšímu textu - v zásadách chovu se stanovuje podpora a ochrana geograficky původním druhům zvěře. Ty však nejsou žádným právním předpisem stanoveny. Nepovažujeme za přípustné, aby se zákon odvolával na termín, který není definován. Viz též naše připomínka č. 2. Navrhujeme přeformulování § 3 takto: (1) K zachování všech geograficky původních druhů zvěře uvedených v par. 2 písm. b) v přírodě činí orgány státní správy myslivosti potřebná opatření. ~~Přitom~~ Těmto druhům se poskytuje podpora a ochrana geograficky původním druhům zvěře . Chovem zvěře se rozumějí odborné zásahy sledující určité vymezené biologické cíle, zachování rovnováhy mezi stavy spárkaté zvěře a prostředím, udržování přírodní kvality genofondu zvěře, cílené zvyšování chovné kvality zvěře a úprava stavů zvěře na optimální stav. Připomínka je zásadní.	Neakceptováno. Jednalo by se o zásadní změny v myslivosti v České republice. Vymezení geograficky původních a nepůvodních druhů není vhodným ani relevantním řešením, viz vypořádání výše. <u>Tvrzení MZe nepovažujeme za vypořádání připomínky. Připomínku považujeme za věcně nevypořádanou a vyzýváme MZe k jejímu řešení.</u> Domníváme se, že k zásadním změnám v myslivosti v ČR dojít musí. Paradox zákonem ukotvené podpory a ochrany i geograficky nepůvodních jelenů sika, jejichž křížením dochází k likvidaci geograficky původního jelena evropského představuje <u>zásadní, nebezpečný a nepřijatelný rozpor.</u> Zásada předvídatelnosti zákona, jeho srozumitelnosti a vnitřní bezrozpornosti přitom patří mezi základní principy právního státu, jak bylo opakovaně judikováno i Ústavním soudem ČR a měla by být respektována i při tvorbě nových právních předpisů (jak vyplývá z Legislativních pravidel vlády). K otázce GND a výzva k nalezení jiného řešení pro jeleny sika viz výše v našem vyjádření k vypořádání připomínky č. 2	
4. K § 5 odst. 1 Pro zachování jednotlivých druhů volně žijící zvěře je zcela		Neakceptováno. Při akceptaci takového změny by došlo

zásadní vyloučit křížení s geograficky nepůvodními druhy. Z tohoto důvodu navrhuje upravit/doplnit jeho znění takto:

e) V honitbách (mimo obory) vypouštět nebo chovat geograficky nepůvodní druhy zvěře a zvířat, které se mohou křížit s geograficky původními druhy zvěře nebo s ostatními volně žijícími živočichy a poškozovat tak jejich genofond. Pokud se geograficky nepůvodní druhy zvěře v honitbě (mimo obory) vyskytují, nařídí orgán státní správy myslivosti uživatelům honiteb provedení účinných opatření k jejich vyloučení z volné přírody.

Připomínka je zásadní.

k zákazu českému bažantnictví, které je unikátní a má dlouholetou tradici. Bažant je totiž geograficky nepůvodní druh. Obdobný dopad by byl do chovu daňka a muflona.

Nemožností vypouštět bažanty by bylo například dále omezeno i sokolnictví, které je zapsané na seznamu UNESCO. Bažant je jednou z hlavních kořistí dravců využívaných v sokolnictví. Populace bažanta v některých oblastech výrazně klesají zejména z důsledku zemědělského hospodaření. Pokud nebude možnost posilovat populace vypuštěnými jedinci, pak tento druh z naší krajiny vymizí.

Návrh zároveň nařizuje orgánům provést účinná opatření pro vyloučení nejen zvěře, ale zvířat, které se mohou křížit s původními druhy. To znamená, že by orgány musely uživatelům honiteb nařizovat střílet domácí kočky, které se mohou křížit s kočkami divokými a také psy, které se mohou křížit s vlkem.

Připomínku považujeme za nepochopenou, věcně nevyřádanou a vyzýváme MZE k jejímu řešení

Naše připomínka je o geograficky nepůvodních druzích ZVĚŘE, **kteřé se mohou křížit** s domácími druhy ZVĚŘE.

Připomínka se tedy netýká ZVÍŘAT, a to ani zvířat domácích.

Otázka usmrcování toulavých psů, potulujících se koček, jakož i zdivočelých hospodářských zvířat, včetně zvířat ze zájmových a farmových chovů zvířat je již v současném

		<p>znění ZoM samostatně řešena.</p> <p>Argumentace nemožností vypouštět bažanty, omezením sokolnictví atd. není relevantní.</p> <p>Více viz výše v našem vyjádření k vypořádání připomínky č. 2, 3</p> <p>Pro zpřesnění a oprávněné zacílení jen na GND s rizikem křížení s domácími druhy navrhujeme upravit text naší připomínky (§ 5 odst. 1 písm. e)) takto:</p> <p>V honitbách (mimo obory) vypouštět nebo chovat geograficky nepůvodní druhy zvěře a zvířat, které se mohou křížit s geograficky původními druhy zvěře nebo s ostatními volně žijícími živočichy a poškozovat tak jejich genofond. Pokud se geograficky nepůvodní druhy zvěře, které se mohou křížit s geograficky původními druhy a poškozovat tak jejich genofond, v honitbě (mimo obory) vyskytují, nařídí orgán státní správy myslivosti uživatelům honiteb provedení účinných opatření k jejich vyloučení z volné přírody.</p>
	<p>5. <u>K § 8 odst. 1</u> K základním povinnostem v rámci ochrany myslivosti nepochybně náleží povinnost uživatelů honiteb zachovávat genofond geograficky původních druhů zvěře. Proto navrhujeme upravit znění takto:</p> <p>(1) Ochranou myslivosti se rozumí ochrana zvěře před nepříznivými vlivy prostředí, před nakažlivými nemocemi, před škodlivými zásahy lidí a před volně pobíhajícími domácími zvířaty; ochrana životních podmínek zvěře, zajištění klidu v honitbě a ochrana mysliveckých zařízení. Ochranou myslivosti se rozumí rovněž ochrana geograficky</p>	<p>Neakceptováno.</p> <p>K problematice původních a nepůvodních druhů viz vypořádání výše.</p> <p><u>Připomínku považujeme za nepochopenou, věcně nevypořádanou a vyzýváme MZE k jejímu řešení</u></p> <p>Ustanovení o ochraně zvěře vůbec neřeší ochranu genofondu geograficky původních druhů zvěře <u>před křížením</u> s druhy geograficky</p>

	<p>původních druhů zvěře před křížením s geograficky nepůvodními druhy.</p> <p>Připomínka je zásadní.</p>	<p>nepůvodními.</p> <p>Nejvýraznější současný problém a rizika představují <u>jelení sika</u>. Více např. světově uznávaný odborník na jelení zvěř Prof. Luděk Bartoš v pořadu České televize Tisíc let české myslivosti zde: odkaz a též výše v našem vyjádření k vypořádání připomínky č. 2, 3, 4.</p>
	<p>6. K § 22 odst. 4</p> <p>Valné hromady honebních společenstev dosud probíhaly zpravidla v intervalech velmi dlouhých, často s neprůkaznými postupy od svolávání až po hlasování. Důsledkem toho je i přetrvávající neúčast a nezájem vlastníků honebních pozemků při vědomí, že budou nepodstatní či přehlasováni. Novela situaci podstatně zlepšuje, ale stále postrádá prvek průkaznosti – ověřenou plnou moc k zastupování člena HS na VH. Vzhledem k tomu, že rozhodování VH má zásadní dopady na všechny vlastníky honebních pozemků, musí být prokázání se zástupce vlastníka ověřenou plnou mocí samozřejmostí. Neověřená plná moc zakládající možné pochybnosti je nepřijatelná. Navrhujeme upravit § 22 odst. 4 takto:</p> <p>(4) Valná hromada je schopná se usnášet, pokud jsou přítomni členové nebo jejich zástupci, kteří mají alespoň polovinu hlasů. Nesejde-li se potřebný počet hlasů po uplynutí jedné hodiny od stanoveného počátku valné hromady, může se valná hromada platně usnášet za jakéhokoliv počtu hlasů přítomných členů.</p> <p>Zastupování člena honebního společenstva je možné pouze na základě ověřené plné moci.</p> <p>Připomínka je zásadní.</p>	<p>Neakceptováno.</p> <p>Navrhovaná úprava by představovala výrazné zatížení (administrativní a finanční) vlastníků při zajištění ověřené plné moci. Jednalo by se o přílišný formalismus, ověřená plná moc ostatně není vyžadována například ani při zastupování na valné hromadě akciové společnosti (ledaže ze stanov vyplývá jinak).</p> <p>Přirovnání k VH akciové společnosti, kam vlastník investoval své peníze a investici hodlá zvelebovat a chránit s případnou / možnou účastí na jednání, kde reálně nemá možnost dosáhnout účinného řešení ve svůj prospěch a případné pasivní výnosy (pokud vůbec jsou...) jsou marginální, je zavádějící. Připomínka naplňuje jeden z cílů novely – posílení práv vlastníků podstatným zvýšením transparentnosti jednání a zvýšení zájmu o stav svého majetku, což bývá (pasivita) vlastníkům vytýkáno.</p>
	<p>7. K § 36 odst. 1</p> <p>Z popisu součinnosti mezi uživatelem a držitelem honitby při odsouhlasení plánu mysliveckého hospodaření v honitbě není zřejmé, jak se držitel honitby dozví o vložení plánu do ISEM</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>V rámci Informačního systému evidence myslivosti bude držitel honitby informován o vložení návrh plánu uživatelem honitby.</p>

	<p>tak, aby mohl ve lhůtě 15 dnů reagovat. Navrhujeme jej doplnit přímo do zákona takto:</p> <p>(1) Uživatel honitby je povinen v každém mysliveckém roce vypracovat plán mysliveckého hospodaření v honitbě (dále jen „plán“) a vložit jej do Informačního systému evidence myslivosti ve lhůtě stanovené vyhláškou. Současně s vložení plánu mysliveckého hospodaření do Informačního systému evidence myslivosti bude držitel honitby o vložení prokazatelně informován. Jestliže se k vloženému plánu držitel honitby nevyjádří do 15 dnů ode dne jeho vložení do Informačního systému evidence myslivosti, platí, že s ním souhlasí. Vyjádří-li držitel honitby s plánem nesouhlas, je uživatel honitby oprávněn vložit upravený plán ve lhůtě 15 dnů ode dne vyjádření nesouhlasu držitele honitby s vloženým plánem. Neodsouhlasí-li držitel honitby upravený plán v této patnáctidenní lhůtě, nebo uživatel honitby nevloží v této patnáctidenní lhůtě upravený plán, stanoví plán orgán státní správy myslivosti z moci úřední rozhodnutím. Odvolání proti rozhodnutí o stanovení plánu nemá odkladný účinek. Orgán státní správy myslivosti, který rozhodnutí v prvním stupni vydal, vloží plán do Informačního systému evidence myslivosti ve lhůtě 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o stanovení plánu.</p> <p>Přípomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětlení akceptujeme.</p>
	<p><u>8. K § 36 odst. 2</u> Návrh novely zde vyjmenovává podklady pro vypracování plánu lovu, ale není zřejmé, zda taxativně (všechny), nebo příkladně. Zároveň není zřejmé, kdo a jakým způsobem provádí „posouzení celkového stavu ekosystému v honitbě“, na rozdíl od dalšího podkladu „posouzení stavu lesa prováděného pověřenou osobou ve vymezeném území“. Lze se domnívat, že pasáž „posouzení celkového stavu ekosystému v honitbě“ byla ponechána z původního znění zákona, ale navrhujeme její vyškrtnutí z následujících důvodů:</p>	<p>Neakceptováno. Posouzení celkového stavu ekosystému je dílčím podkladem uživatele honitby při tvorbě plánu mysliveckého hospodaření. Není podstatné, která osoba toto posouzení provádí, jelikož se jedná o názor uživatele honitby, kterým odůvodňuje navržený plán. Držitel honitby, pokud s navrženým plánem nesouhlasí, může toto odůvodnit právě stavem ekosystému (tzn. nesouhlas s věcným</p>

	<p>1. Svým způsobem zdvojuje totéž posouzení, 2. má evidentně pouze deklaratorní funkci, jinak by stavy krajinných ekosystémů musely být znatelně jiné, než je dnešní situace, 3. hodnocení by pravděpodobně měl provádět uživatel honitby, který má jiné zájmy, pohled na situaci a často nemá příslušné znalosti a vzdělání, 4. zbytečně zatěžuje uživatele honitby byť formální povinností, 5. je potenciálním zdrojem sporů mezi oběma podklady, pokud by ten první měl být vypracován např. na objednávku třetí stranou. Navrhujeme upravit § 36 odst. 2 takto:</p> <p>(2) Podkladem pro vypracování plánu je ~~posouzení celkového stavu ekosystému v honitbě~~, posouzení stavu lesa prováděného pověřenou osobou ve vymezeném území, minimální výše lovu druhů spárkaté zvěře, výsledek porovnání kontrolních a srovnávacích ploch, výše škod způsobených v uplynulém období zvěří na lesních porostech a zemědělských pozemcích a plodinách, záměr uvedený v návrhu na uznání honitby a dále jsou podkladem plánu stanovené minimální stavy druhů zvěře včetně poměru pohlaví a koeficientu očekávané produkce.</p> <p>Připomínka je doporučující.</p>	<p>odůvodněním uživatele honitby). V krajním případě je na orgánu státní správy myslivosti, aby zjistil skutečný stav věci a plán podle zjištěných skutečností upravil.</p> <p>Je totiž možné, že držitel honitby navrhne nesmyslně vysoký plán lovu oproti navržené minimální výši lovu. Držitel může požadovat lov takových počtů, které se z biologického ani ekologického hlediska do honitby (home range vs. výměra honitby) nevejdou. Naopak uživatel honitby bude požadovat pouze výši lovu odpovídající minimální výši lovu, a to z toho důvodu, že například vytvořil 40 km remízku v honitbě, obhospodařuje 100 ha políček pro zvěř atd. a úživnost honitby je vysoká a nevznikají škody. Vyhodnocením a popsáním celkového stavu ekosystému dává všem zúčastněným možnost obhájit si navržený plán chovu a lovu.</p> <p>Institut posouzení celkového stavu ekosystému byl dosud součástí platné legislativy, ale jeho dopad / provedení / využití bylo zřejmě marginální (jinak by na jeho základě musel být lov na úplně jiné výši). To potvrzuje naši premisu o jeho nadbytečnosti. Obava z nerealistických návrhů na odlov ze strany držitele honitby není na místě, protože existuje limit minimálních stavů, které nemohou být podkročeny. Je evidentní, že v případě rozdílných zájmů uživatele a držitele honitby vzniknou naprosto odlišné verze „posouzení“ a rozhodující bude stejně posouzení stavu lesa prováděného pověřenou osobou.</p>
--	--	--

	<p>9. <u>K § 37 odst. 5</u> Formulace nepoužívá podle našeho názoru vhodnou předložku. Navrhujeme upravit § 37 odst. 5 takto:</p> <p>(5) Na Do plnění plánu se započítává zvěř získaná lovem v honitbě a na nehonebních pozemcích, při dohledávce zvěře a nalezená uhynulá zvěř. Na Do plnění plánu se započítává zvěř evidovaná podle § 49 odst. 2.</p> <p>Připomínka je doporučující.</p>	<p>Akceptováno. Znění bude upraveno v souladu s uplatněnou připomínkou.</p> <p><u>OK.</u></p>
	<p>10. <u>K § 39 odst. 9</u> OLH nejsou ve všech případech (neodlišitelné) dostatečně nestranní k posouzení, zda je les poškozován nad stupeň poškození stanovený vyhláškou, jejíž podrobnosti a náročnost neznáme.</p> <p>(9) K posouzení toho, zda je les v honitbě poškozován zvěří nad stupeň poškození stanovený vyhláškou podle odstavce 1, si může orgán státní správy myslivosti vyžádat odborné posouzení ~~držitele licence pro výkon funkce odborného lesního hospodáře(45)~~, znalecké kanceláře nebo znaleckého ústavu pro obor lesnictví. Odborné posouzení musí být provedeno podle metodiky Ministerstva zemědělství zveřejněné v Informačním systému evidence myslivosti.</p> <p>Připomínka je zásadní</p>	<p>Neakceptováno. Orgán státní správy myslivosti si může vyžádat odborné posouzení OLH. Pokud by nebyla možnost využití OLH, by byl nedostatek osob, které by toto mohly v rámci celé České republiky provádět a celý systém by nebyl funkční. OLH je kvalifikovaná osoba.</p> <p>Podmínkou přijatelnosti musí být v případě navrženého řešení jednoznačná metodika odborného posouzení minimalizující subjektivní pohled posuzujícího a umožnění přítomnosti obou nebo žádné strany sporu. Dále není zřejmé, zda bude OLH posouzení vykonávat výhradně dobrovolně a zda bude nějak rozlišováno / preferováno posouzení OLH placenými státem nebo dalšími OLH.</p>
	<p>11. <u>K § 49</u> Lov spárkaté zvěře má charakter služby pro ochranu ekosystému. Jako takový by měl být podpořen z veřejných zdrojů. Námi navrhovaná zákonná povinnost státu vyplácet zástřelné bude mysliveckou komunitou vnímána jako ocenění její práce. Stanovení výše zástřelného vyhláškou umožňuje pružně reagovat na aktuální potřebu regulace určitých druhů zvěře. Zástřelné se může dle aktuální situace pohybovat od symbolických částek (např. u zvěře trofejové) po částky vysoce</p>	<p>Neakceptováno. Stát nemá finance na zástřelné. Vlastníci v rámci snížení škod mohou motivovat uživatele honiteb různými pobídkami.</p> <p>Argument MZe považujeme za zavádějící a žádáme o přehodnocení naší připomínky. Stát má evidentně finance na řešení obdobných situací (AMP), jakož i na podpory</p>

	<p>motivační (např. u zvěře černé, samíc, jelenů sika, apod). Navržené ustanovení zástřelného se týká pouze volně žijící zvěře, nikoli obor.</p> <p>Zároveň je mnohem levnější a efektivnější podpořit lov spárkaté zvěře zástřelným, s cílem brzkého dosažení a udržování rovnováhy, než do nekonečna finančně neefektivně podporovat oplocenky, repelenty, a částečně i umělou obnovu MZD, když nám mnohde mohou odrůstat přirozenou obnovou. Proto navrhujeme do § 49 vložit za odstavec 7 nový odstavec 8 v tomto znění:</p> <p>(8) Za ulovení kusu spárkaté zvěře, zaevidovaného dle odst. (3) náleží lovcům zástřelné. Toto ustanovení se netýká kusů ulovených v oborách.</p> <p>Stávající odst. 8 navrhujeme přečíslovat a upravit takto:</p> <p>(9) Vyhláška stanoví technické parametry plomb a jejich číselné označení, postup při jejich výdeji, podrobnosti jejich evidence, připevňování, snímání a obdobných úkonů, vzor lístků o původu zvěře a postup při jejich výdeji. Vyhláška dále stanoví postup při evidování ulovené nebo nalezené uhynulé zvěře a podrobnosti k obsahovým náležitostem záznamu podle odstavců 4 a 6. Vyhláška dále stanoví výši zástřelného pro jednotlivé druhy zvěře a způsob jeho vyplácení.</p> <p>Připomínka je zásadní</p>	<p>v lesnictví související s ochranou proti škodám zvěří, stejně tak dlouhodobě trpí nadměrnými škodami na lesích.</p> <p>V úhrnu mohou škody zvěří na lesních porostech dosahovat cca 3 - 3,5 mld. Kč / ročně a škody na zemědělských pozemcích cca 1,5 – 2 mld. Kč / ročně (<u>viz Zpráva o odhadu výše škod způsobených zvěří na lesních porostech a polních plodinách v České republice, ÚHUL, č.j. ÚHUL/2494/2020/HUEL</u>). Stát v souvislosti s prevencí a řešením škod vynakládá značné prostředky (v řádu stovek milionů Kč ročně), a to jak formou dotací (na oplocenky, nátěry, výsadbu MZD), tak i ve formě nákladů vynaložených ze strany LČR na prevenci / řešení důsledků škod způsobených zvěří.</p> <p>Mimo finančně vyjádřitelných škod, je třeba zohlednit rovněž další „ekologické“ škody způsobené zvěří – tj. zejména sníženou druhovou pestrost lesů (okusem listnáčů a jedle), jejich horší zdravotní stav (zejména okusem a loupáním), jakož i nižší odolnost (zejména vůči houbovým patogenům).</p> <p><u>Vysvětlení MZE, že na zástřelné nemá stát peníze proto považujeme za naprosto nepodložené.</u></p> <p>To platí o to víc, že nestátní vlastníci vedení příkladem státu by případně mohli zástřelné (ko)financovat, jako je běžnou praxí v zahraničí.</p> <p>Zástřelné, by nepochybně působilo jako motivační faktor pro uživatele honiteb. Bylo by vyjádřením uznání za požadované a očekávané plnění celospolečenské objednávky</p>
--	--	---

		udržování rovnováhy mezi zvěří a prostředím. Jednodušší a mnohem účinnější je řešení příčin (nadměrných stavů zvěře), nežli řešení následků (vynakládání veřejných finančních prostředků na ochranu proti škodám působeným zvěří).
	<p>12. <u>K § 53</u> Rozsah zvěří působených škod ovlivňuje významnou měrou i vlastní management zvěře prováděný uživatelem honitby. Potvrzují to zahraniční i tuzemské zkušenosti vycházející z aktuálních poznatků o prostorové aktivitě zvěře a vlivu různých činností člověka na chování zvěře. K prvkům mysliveckého managementu majícím zásadní vliv na výši škod působených zvěří patří zejména <u>způsoby lovu</u> (např. individuální versus společný lov, intervalový lov,...), <u>místa lovu</u> (lov v lese versus lov na rozhraní louky/pole a lesa,...), <u>struktura populací</u> (věková, pohlavní), <u>kompetiční vztahy</u> (mezi i vnitro druhové), apod.</p> <p>Ve vztahu k výše uvedenému je přitom uživatel honitby jediným subjektem, majícím oprávnění je vykonávat a ovlivňovat. Je tedy nepochybné, že myslivecký management uživatele honitby patří mezi opatření k zábraně škod působených zvěří. Obdobně jako mají vlastníci lesním zákonem uloženou povinnost činit soubor preventivních opatření, mají mít podobnou povinnost uživatelé honiteb uloženou zákonem o myslivosti.</p> <p>Navrhujeme proto doplnit znění § 53 takto:</p> <p>Vlastník, popřípadě nájemce honebního pozemku činí přiměřená opatření k zabránění škod působených zvěří, přičemž však nesmí být zvěř zraňována. Stejná opatření může učinit se souhlasem vlastníka honebního pozemku uživatel honitby. Uživatel honitby je povinen činit opatření v chovu zvěře tak, aby bránil vzniku škod působených zvěří. Ustanovení zvláštních právních předpisů²⁶⁾ ukládající</p>	<p>Neakceptováno.</p> <p>75 % honiteb v ČR je společenstevních. Pokud vlastníci mají potřebu ovlivňovat řádné myslivecké hospodaření, mohou si nastavit podmínky v nájemní smlouvě (jak se bude lovit apod.).</p> <p><u>Připomínku považujeme za nepochopenou a vypořádání připomínky za nedostatečné. Žádáme MZe o přehodnocení.</u></p> <p>Námi navrhovaná povinnost uživatelů honiteb v ZoM chybí a uživatelé honiteb tuto prevenci nepovažují za svoji povinnost, ačkoliv ji v obecné rovině stanoví občanský zákoník. Přestože obdobnou povinnost ukládá uživatelům lesní zákon v § 32 (...“vlastníci lesů, uživatelé honiteb a orgány státní správy lesů povinni dbát, aby lesní porosty nebyly nadměrně poškozované zvěří.“), je účelné a z hlediska přehlednosti legislativy žádoucí, aby byla zakotvena i přímo v ZoM.</p> <p>To že s myslivostí související povinnost chybí v ZoM považujeme za zásadní systémový nedostatek.</p> <p>Společensky i ekonomicky přijatelnější a vhodnější je škodám předcházet, než je následně vymáhat.</p>

	<p>vlastníkům, popřípadě nájemcům honebních pozemků provádět opatření k ochraně před škodami působenými zvěří nejsou dotčena.</p> <p>Přípomínka je zásadní.</p>	
	<p>13. <u>K § 54 odst. 2</u> Toto ustanovení návrhu novely vychází z mylného předpokladu/tvrzení uvedeného v důvodové zprávě, že škody na přirozené obnově nebylo dosud možné uplatňovat. Zároveň ale také ukazuje, že praxe se zjišťování škod na přirozené obnově příliš nevěnovala, ačkoliv je pro další vývoj našich lesů daleko důležitější, než škody na obnově umělé.</p> <p>V plochách s početnou přirozenou obnovou se dá běžně nalézt minimální vyhláškový počet nepoškozených, zpravidla podprůměrně vysokých jedinců. Přesto nemusí být přirozená obnova vůbec schopna odrůst, ani po mnoha letech.</p> <p>Ani minimální, vyhláškou stanovený počet nepoškozených jedinců totiž negarantuje odrůstání přirozené obnovy a tím také nevylučuje vznik významných ztrát vznikajících vlastníkovu na přírůstu. Navržená výluka z hrazených škod na přirozené obnově je proto zcela nepřijatelná a vlastníky lesů by zásadním způsobem poškodila.</p> <p>Navržené znění rovněž nevylučuje výklad, že při výskytu více druhů dřevin v přirozené obnově bude pro výluku z hrazení škod stačit nepoškozený minimální vyhláškový počet jedinců jen jednoho druhu. Důsledkem by bylo pokračování nežádoucího ochuzování druhové skladby lesů selektivním okusem, opět k zásadní újmě vlastníků lesů.</p> <p>Škody na lesích řeší lesní zákon v § 21, potažmo vyhl. 55/1999. Zde mají být řešeny také veškeré výluky z hrazených škod. Rozmělnění vyhlášky k lesnímu zákonu do dalších zákonných předpisů je nesystémové a nežádoucí.</p> <p>I vzhledem k tomu, že cca 2/3 české krajiny (a tedy i honiteb)</p>	<p>Neakceptováno.</p> <p>V rámci jednání s MŽP byla shoda na tom, že uživatel honitby by neměl nést odpovědnost za veškerou škodu způsobenou zvěří (přirozený příjem potravy) na přirozené obnově, kdy počet jedinců výrazně převyšuje počet jedinců umělé obnovy, který je potřebný pro zajištění lesa. U přirozené obnovy se může jednat o tisíce jedinců, které mohou být zvěří poničeny, ale přitom není ohrožen budoucí vývoj lesa. Zároveň nebyl meziresortně nalezen vhodnější mechanismus pro řešení této problematiky.</p> <p>Přípomínku považujeme za nepochopenou, nevypořádanou a zcela zásadní. Ustanovení takto navržené výluky z hrazených škod do novely ZoM zásadním způsobem poškodí práva vlastníků. Očekáváme proto další komunikaci s MZe, případně i s MŽP k vzájemnému vyjasnění v co nejbližší době.</p> <p>Problematika je složitější, než je novelou navržené řešení a do ZoM, jak je uvedeno v připomínce systémově nepatří. Souhlasíme s tezí, že přiměřené škody zvěří jsou součástí vývoje ekosystémů a za přiměřené poškození nelze požadovat náhradu.</p> <p>Podmínkou ale je prokazatelné odrůstání</p>

	<p>tvoří nelesní pozemky, které nemají řešeny škody zvěří žádným speciálním zákonem, plně postačí, bude-li v § 54 uveden jen odst. 1 vztahující se k nelesním pozemkům. Navrhujeme proto nahradit celý text odst. 2 v § 54 takto:</p> <p>(2) Neuhrazované škody působené zvěří v lesních porostech řeší jiný právní předpis (s odkazem na zákon č. 289/1995 Sb. o lesích § 21 a vyhl. č. 55/1995 Sb. pod čarou).</p> <p>Připomínka je zásadní.</p>	<p><u>obnovy. A právě tuto podmínku navrhované znění naprosto pomíjí.</u></p> <p><u>V praxi totiž existuje celá řada situací, kdy budoucí vývoj lesa ohrožen je a <u>minimální počet v daném roce nepoškozených jedinců přirozeného zmlazení sám o sobě automaticky odrůstání obnovy nezaručuje.</u></u></p> <p>Pro pochopení přikládáme fotografie, které problematiku názorně ilustrují, více také zde: odkaz</p> <p>Na plochách s přirozenou obnovou totiž v praxi soustavný okus, zejména MZD, často blokuje další vývoj lesa na desítky let, popř. opakovaný selektivní okus je příčinou jejich předrůstání jinou, méně atraktivní dřevinou (např. smrkem) čímž dochází k jejich ústupu a zániku.</p> <p><u>Právě odrůstání přirozené obnovy, zejména MZD, je klíčové pro dosažení vyšší druhové, prostorové a genetické pestrosti lesů, jejich adaptaci na klimatickou změnu, jakož i pro naplňování povinností vlastníka lesa vyplývajících ze zákona o lesích - viz zejména § 11 odst. 2 a 32, odst. 6.</u></p> <p>Navrhované znění nejen, že je nesystémové, a nedomyšlené, vůbec neřeší podstatu, kterou je odrůstání přirozeného zmlazení, ale <u>navíc by znamenalo i bezprecedentní zásah do ústavně zaručeného práva vlastnit majetek.</u></p> <p>Vlastníci lesů, ve kterých dochází k dlouhodobému masivnímu okusu přirozeného zmlazení (názorně ilustrováno v příloze, případně více také zde: odkaz), který v důsledku znemožňuje odrůstání určitých dřevin, by se proti takovým škodám</p>
--	--	--

		<p>nemohli efektivně bránit. Právo na ochranu jejich majetku by v důsledku navrženého znění zákona bylo zásadně omezeno. <u>Taková právní úprava by proto byla v jasném rozporu s ústavně zaručeným právem na ochranu majetku (viz článek 11 Listiny základních práv a svobod).</u></p> <p>Navrhované znění je rovněž v rozporu s programovým prohlášením vlády,¹ neboť řadě vlastníků znemožní (popř. výrazně ztíží) včasné a efektivní řešení problémů s přemnoženou zvěří.</p>
--	--	--

¹ [Programové prohlášení vlády Petra Fialy, str. 46 - ... Posílíme pravomoci vlastníků půdy a hospodářů v organizaci honiteb. Včasné řešení problémů s přemnoženou zvěří či škůdci uchrání krajinu před většími škodami a ušetří veřejné peníze...](#)